

Het voormalige **Volkskrantgebouw** is een experiment in vrijheid: de bijna driehonderd huurders mochten vanaf het begin zelf bepalen hoe ze hun werkruimtes inrichtten. Het gebouw is de werkplaats voor allerlei creatievelingen, van rastakapper tot documentairemaker. Een rondleiding.

TEKST: WELMOED VISSER
FOTO'S: ROB BÖMER

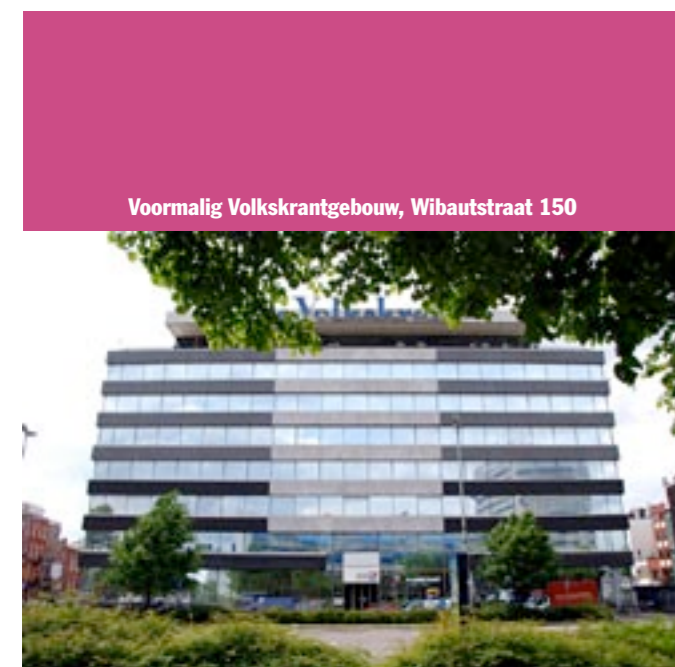
De plakletters hangen er nog: 'Toegang uitsluitend voor redactieleden'. Eromheen visitekaartjes en naam bordjes van de nieuwe gebruikers: dichters, documentairemakers, grafisch vormgevers, muzikanten. Het oude Volkskrantgebouw is een van de grootste broedplaatsen van de stad en een levend experiment in vrijheid: de 270 huurders, die er nu zo'n twee jaar zitten, mochten zelf beslissen hoe ze de ruimtes gingen inrichten, of ze scheidingswandjes maakten, of liever in een grote kantoortuin werkten, wat ze op de vloeren legden en hoe ze de wanden beschilderden. Maar zoals met wel meer experimenten, bleek totale vrijheid toch een brug te ver: "Er werden dragende muren gesloopt, het brandalarm verwijderd. Daarom laten we mensen nu toch een plan indienen voor ze mogen bouwen", vertelt Jaap Draaisma, vastgoedplanner van de Stichting Urban Resort, hoofdhuurder van het gebouw.

Ook de toegang is sinds de opening steeds een stukje minder vrij geworden. Steeds meer gangen zijn afgesloten. "Dat is jammer", vindt Draaisma. "We willen graag een open sfeer. Maar er werd zo veel gestolen dat het geen doen was." Beheerder Henri ter Horst kan erover meepraten. Voordat hij ons rondleidt, is hij bezig een deur van een huurder te repareren. "Er is vannacht weer ingebroken. Waarschijnlijk door restaurantgasten van Canvas, die zich hebben laten insluiten in het gebouw."

Spinnen in de gootsteen

We gaan eerst naar de kelder, waar nog volop wordt gebouwd. Hier komen geluidsstudio's. **François Reumpelhammer** (basketbalpetje, witte Nikes) van muziekproductiebedrijf House of Bricks laat zijn nieuwe studio zien: een hok van vier bij vijf meter, dat nu nog vol ligt met bouw materiaal. "Hier komt de opnameapparatuur. Aan de andere kant gaan de artiesten hun muziek maken. Begin juni moet alles klaar zijn", vertelt hij, terwijl hij een trek van zijn joint neemt. Dan moet hij nog behoorlijk doorwerken:

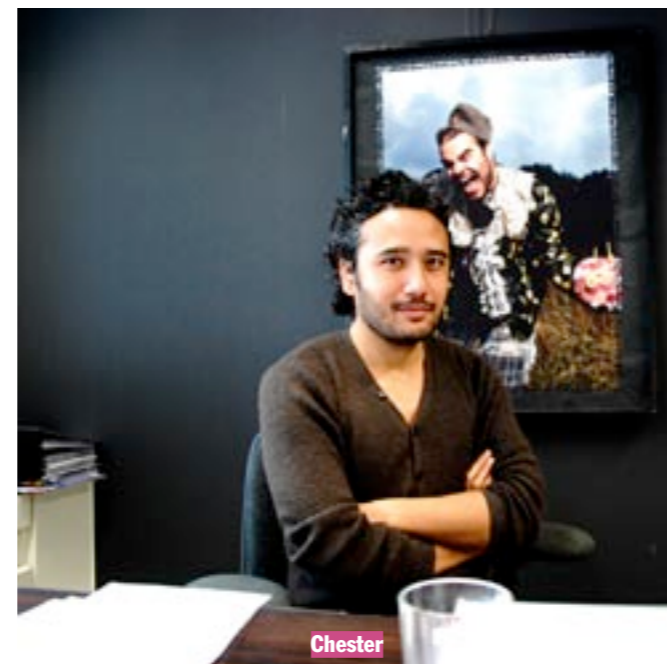
DE CREATIEFSTE FLAT VAN DE STAD

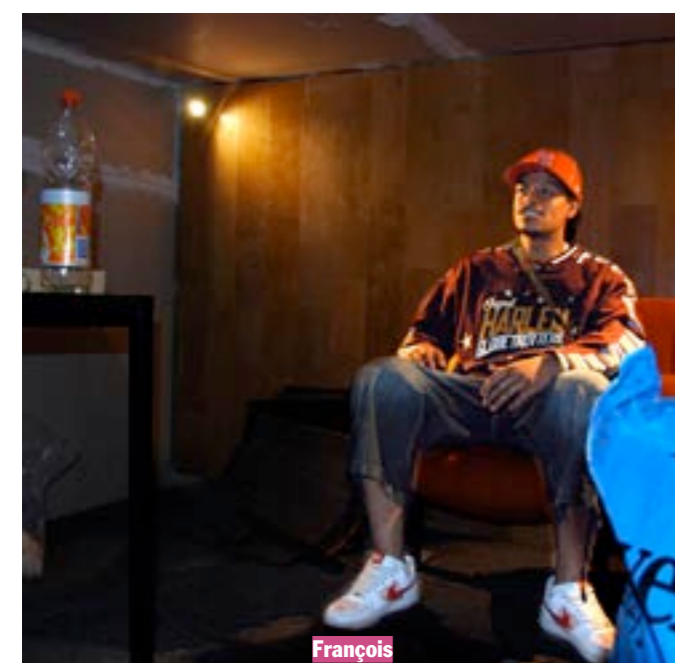
Voormalig Volkskrantgebouw, Wibautstraat 150

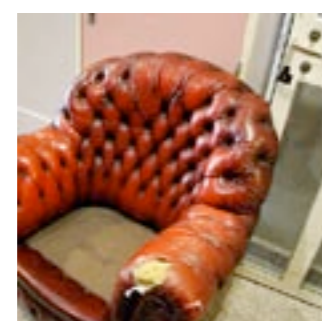
Sanne en Cleo

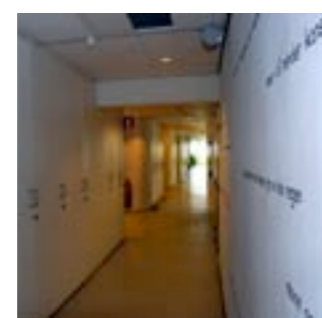
Chester

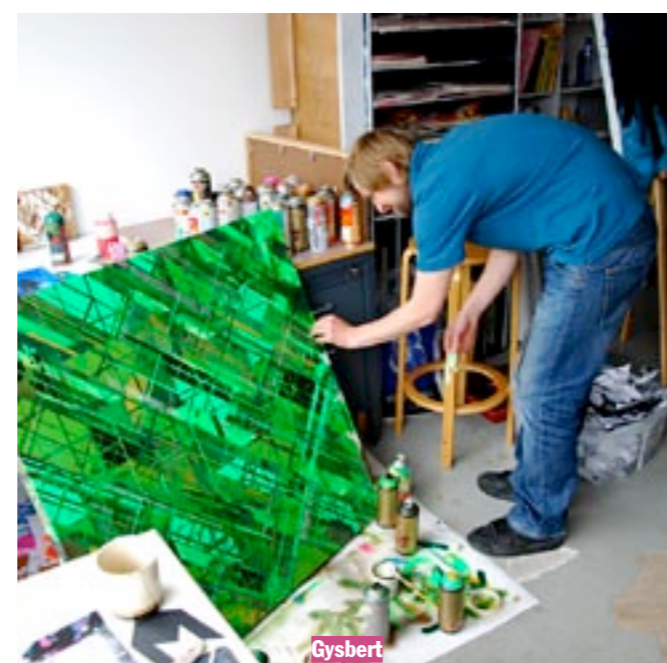
François

'We maken kleren met een rauwe sfeer'

Het hoesje van de nieuwe cd Sjalalala is bijna af

Gysbert

de ruimte waar de artiesten moeten zitten, is nu nog een grijs betonnen hok zonder licht. "Shit man, ik dacht dat het licht het hier deed. Het zou moeten werken."

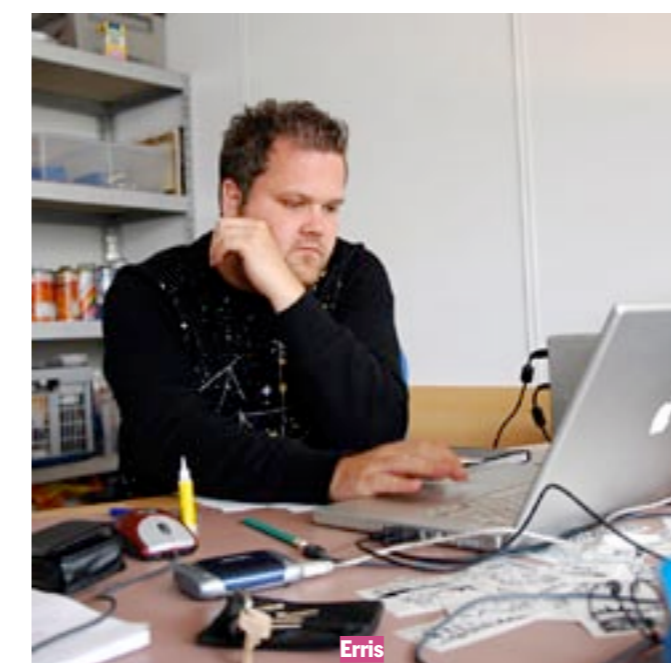
Twee verdiepingen hoger is modeontwerper **Cleo Greidanus** bezig een nieuwe externe harde schijf op haar computer aan te sluiten. "Het ding is weer eens gecrasht", vertelt ze. Ze deelt het atelier met **Sanne Karssenberg**. Samen werken ze aan hun eerste collectie. "We maken kleren met een rauwe sfeer, die zowel door mannen als door vrouwen gedragen kunnen worden", vertelt Karssenberg, die een asymmetrische zwart-witte sjaal draagt. Op een rekje hangen kledingstukken die een beetje een middel-eeuwse sfeer ademen – Sannes afstudeercollectie, die ze vorig jaar heeft gemaakt. Op tafel een los been van een paspop.

Verderop op de gang staan dichtregels op de muur: "Bandenprofiel met meer grip in de regen."

"Nooit meer spinnen spoelend door de gootsteen." Op deze gang zit zoals je ziet een dichter, zegt Ter Horst, die de bijna driehonderd huurders allemaal persoonlijk kent. Ook mede-werker van de week, ontwerper **Chester Griet**, zit verderop in de gang. Hij heeft het druk met een opdracht voor zanger Wolter Kroes. Griet heeft het hoesje voor diens nieuwe cd *Sjalalala* bijna af. Het moet vanmiddag nog de deur uit. Het is vrolijk, Braziliaans geworden, groen met geel. "Wolter Kroes staat voor positiviteit. Zijn optredens zijn één groot feest. Daarom gaan we tegelijk met de cd een site voor positief nieuws lanceren", vertelt Griet, in zijn strak ingerichte werkkamer met zwarte muren, waar foto's van voorgaande projecten in dikke schilderijlijsten hangen. Hoe word je medewerker van de week? Die kiest de organisatie uit. En wat heb je eraan? Griet staat deze week met een filmpje op de website.

Vegetatie uit de buurt

We nemen een lift die van onder tot boven behangen is met glanzend rode platen. "Deze lift is net gepimpt", zegt Ter Horst tevreden. "Dit materiaal is zo glad dat je graffiti en stickers er gemakkelijk weer afhaalt, want het werd me toch een zootje." Op de tweede verdieping is het rustig. Bij rastakapper de Dread Klinik en dansstudio Luce is niemand aanwezig. Ook tuinontwerper Jelmer Rypkema is er niet. Een klein tuinkabouterijtje staat in het raam te wachten tot hij weer terugkomt. Een oud harmonium staat op de gang te niksen. Wel aanwezig, in hun studio in een

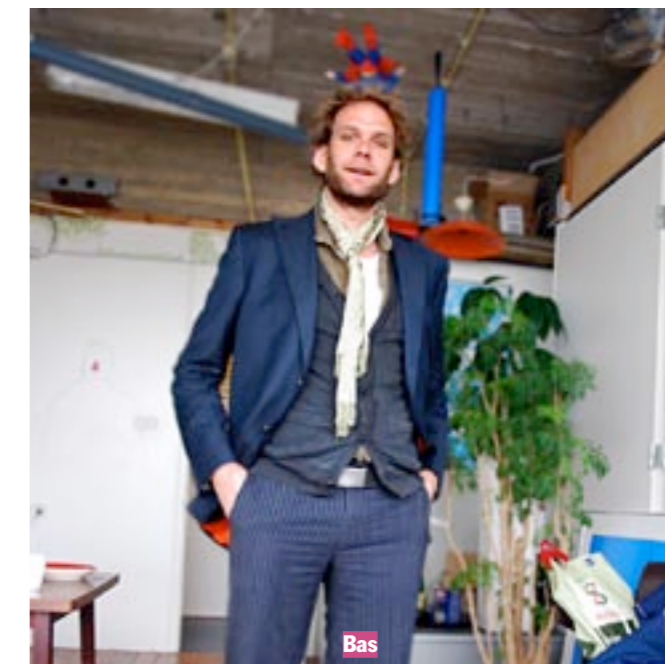
Eriss

hoek van het gebouw, zijn **Gysbert Zijlstra** en **Eriss Huygens**. Ze hebben samen het bedrijf Graphic Surgery. "Het is inderdaad vaak rustig op deze gang", zegt Huygens. Hij is op de computer een ontwerp aan het maken voor de Nederlandse Spoorwegen, om de technische gebouwtjes langs het spoor op te fleuren met gigantisch uitgegrote foto's. De foto's zijn zo sterk vergroot dat bladnerven een abstract patroon worden. "Het zijn foto's van vegetatie uit de buurt", vertelt Huygens. Zijlstra werkt ondertussen aan een abstract schilderij met gifgroene vlakken. "Wij doen van alles: prints, interieurdesign, schilderen." Met hun ganggenoten hebben ze niet zo veel contact.

Overblijftjes van de Volkskrant

We gaan weer met de lift, eentje die nog niet gepimpt is deze keer. Die zit inderdaad onder de stickers. Op de vierde verdieping komt tekenaar **Bas Köhler** net binnen. In zijn pak is hij de grungeversie van de negentiende eeuwse dandy. Samen met zijn buurvrouw, documentairemaakster **Jennifer Petterson** en haar zwart-witte hondje **Flip**, heeft hij een van de mooiste uitzichten van het gebouw: hun werkruimtes kijken uit op het oude raadhuis aan de Amstel, de Oranjekerk, de Vredeskerk en zo ongeveer de hele Pijp ertussen. Petterson heeft dan ook over de breedte van haar werkkamer een bank voor het raam gemaakt, waar ze vaak radio zit te luisteren. Flip, zenuwachtig van het bezoek, springt bij Petterson op de bank en er weer af en gromt dreigend naar de fotograaf. Köhler heeft een werktafel voor het raam gezet. "We hebben geloot wie aan deze kant mocht zitten. Ik was een van de gelukkigen", vertelt hij.

Petterson is een radiodocumentaire aan het monteren over het leven in Israël. "Het wordt een persoonlijk verhaal over hoe het mensen lukt om in dat land een gewoon, dagelijks leven te leiden. Ik heb daar namelijk gewoond", vertelt ze. Köhler moet vanmiddag nog een offerte maken, voor een discussiepakket voor

Bas

jonge asielzoekers over liefde en seksualiteit. "Best lastig hoor, om seksuele handelingen zo in beeld te brengen dat het duidelijk is, zonder dat bepaalde groepen meteen afhaken. Daar ben ik nog wel even mee bezig."

Hij laat ons de keuken zien, die de gang samen heeft gemaakt, in een oud toilettenblok. De tegelvloer ligt er nog. Daarbovenop een tafel met vrolijk kitsch-kitchenzeiltje, klimop langs de wanden. Het is een gezellige ruimte geworden waar de gangbewoners soms gezamenlijk lunchen. De tegelvloer was overigens niet het enige dat de medewerkers van *de Volkskrant* hadden laten liggen: "op deze verdieping zat de personeelsafdeling. We hebben hier kastenvol personeelsdossiers gevonden, gewoon met naam en adres van mensen die niet functioneerden. Dat was wel raar, ja." Ook de planten op zijn kamer zijn overblijftjes van *de Volkskrant*. "Ze hebben jarenlang zure koffie gedronken, maar ze doen het nog." De mooie houten vloer vond Köhler bij het grof vuil. "Hij past hier precies, nou ja, bijna: onder de kast ligt geen vloer, maar dat zie je toch niet."

Mojito met uitzicht

Er is maar één plek waar het uitzicht nog mooier is dan bij Petterson en Köhler: in restaurant **Canvas**, op de zevende verdieping (ingang via de zijkant van het gebouw, rechts). Hier kun je op het dakterras genieten van een biertje, lunch of diner bij ondergaande zon. Als het weer minder mooi is, kun je binnen wegzakken in een van de banken, een mojito bestellen (of long island iced tea, de cocktailkaart is uitgebreid) en de regenbuien zien overwaaien. Je bedenkt dat er vanzelf een moment komt waarop je droog naar huis kunt fietsen, later, maar je bent blij dat dat nu nog niet hoeft.

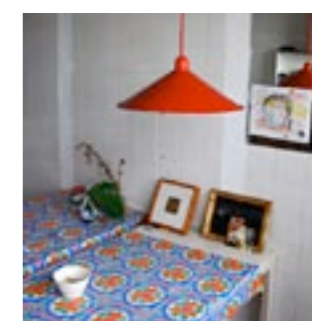
Reageren?

Mail naar redactie@advalvas.vu.nl.

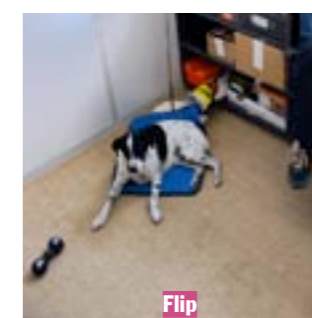

Jennifer

Een radio-documentaire monteren over het leven in Israël

'We hebben hier kastenvol personeelsdossiers gevonden'

Flip

Dansen in Canvas

In het Volkskrantgebouw vinden allerlei activiteiten plaats, zo is er beneden een tentoonstellingsruimte en kun je in restaurant Canvas kun je naast eten en drinken soms ook dansen, jamsessies bijwonen, en bandjes of voorstellingen bekijken. Zie: www.canvasopde7e.nl en www.volkskrantgebouw.nl.

